

<p>?ole u Konzerthausu. Puna ?etiri sata smijeha, nostalgija, poneka kap niz obraz. Malo prije, dok se u jednoj od backstage prostorija pripremao za nastup, dobismo priliku da ga upoznamo, da mu "podvalimo" novo izdanje BUM-a i postavimo par pitanja.</p> <p>BUM: Gdje nam je nestao ostatak benda? Bala◆evi?: Imamo novu varijantu, radimo ◆Kalendar mog detinstva", koji je jedna vrsta monograma, ili ◆to bi ovi sad u novoj terminologiji rekli ◆stand". Me?utim, moj veliki prijatelj Mustafa Nadarevi?, koji je bio u Zagrebu na tri ili ?etiri ova ◆stand-a", mi je rekao: ◆Ubit ?e te neko od glumaca do kraja". Jer, to je ono ◆to bi glumci sanjali do kraja ◆ivota, da iza?u, da imaju tri sata scenu za sebe i jo◆ usput malo i da pevaju... Ono ◆to me odvaja od pravog standa, recimo Zikija Sokolovi?a, je to ◆to ja usput malo ne◆to i odpevam. Onda krene pri?a o detinstvu.. To je jedna knjiga koju intenzivno dovr◆avam, ali se ona ipak prili?no razlikuje po na?inu od ovog ◆to ja pri?am. Jer kad se ne◆to pi◆e, ipak mo◆e i malo lirike, zna◆...</p> <p>Ovde ide jedna grimasa, neke re?i koje se ne mogu slo◆iti i neki vrlo va◆ni ske?evi, detalji sa ◆ivih nastupa. Oni u knjizi nisu tako efektni. Ja to ve? dugo radim, nekoliko godina sa onako prili?nim uspehom. Imali smo u Kerenpuhu u Zagrebu 38 nastupa, u Beogradu ?ini mi se petnaestak, imali smo jedanest u Sava Centru, i tako... I to je potpuno ne◆to drugo od benda. Ja kad igram sa Panonskom mornaricom, tu su i najbolji muzi?ari koji postoje, drugi izbori pesama i sve. Nema ovde onih pesama sa violinom, ne?emo sad svirati ◆Devojka sa ?arda◆nogama" na klaviru. I ne mo◆e to da se nadomesti. Ovo je ?ini mi se neka moja osnovna vokacija. Ja sam ipak ◆ansonjer. Sve one stvari koje do◆ivljavam pred puno ljudi, u halama i tako to, sve je super za ego, ali to su vi◆e koncerti koje prire?uje publika, oni su tu glavni likovi. Ja iza?em da zapo?nem pesmu, oni preuzmu i nastave. To je, kako bi rekao, to je ve? njihova stvar.</p> <p>Na na◆em zanjem sarajevskom koncertu su bili klinci koji su mla?i od mojih pesama. Oni nemaju nikakav odnos sa mnom, u onom smislu "to je neka zvezda, neko ko se pojavljuje u nekim spotovima na televiziji". To je neki ?i?a koji slu?ajno te pesme peva, al to je na◆e, zna◆. Tako da se ja u to dobro uklapam i ovo mi je jedna druga vrsta, kako bi rekao, ne eksponiranja, nije lepa re?, nego kontakta, odr◆avanja te vatre sa publikom.</p> <p>BUM: Neki ka◆u da je ovo bio Va◆ prvi be?ki koncert na pravom mjestu. Bili ste ve? par puta ali.. Bala◆evi?: Sigurno misli◆ na ova zadnja dva koja smo imali u diskoteci... Bili smo u diskoteci, ali nam je prvi bio u nekoj Stadthalle. Jedan smo imali na Prateru, isto bila neka mala hala, onako niska. To su bili pravi koncerti, ali istina, zadnja dva su bila u diskoteci. I to je mo◆da ono ◆to publika prebacuje... Mi nismo svirali u puno diskoteka. Ovo je jedina u Be?u, da ne pominjem ime, uz jednu u Z◆rich-u. To su jedine dve diskoteke gde smo nastupali, zato ◆to smo uvek tra◆ili da publika sedi, da bude kao amfiteatar...</p> <p>BUM: Rekli ste u "Vremenu", nije presudno to ◆to se ro?eni u Jugoslaviji, nego to ◆to ste ro?eni u Novom Sadu? Bala◆evi?: Pa jeste, Novi Sad je multinacionalan. One je tako koncipiran da imamo jedan, kako bi rekao, potpuno definisan gen po◆tovanja. Ja sam tamo par puta pisao nekim nesretnim privremenim gradona?elnicima govore... Jedne godine se Vaskrs poklopio sa Uskrsom, a ja kao napi◆em ?estitku, pa sam sro?io: ◆Praznici vrede samo onda kad se kom◆ije raduju na◆im praznicima koliko se mi radujemo njihovim", ali ovaj to naravno nije do kraja upotrebio. Ali, to je uvek bilo tako, u svakoj situaciji, u ekipi u malom fudbalu ili u bendu, uvek si imao potpuno razbijenu situaciju ◆to se ti?e nekog etni?kog faktora. Nikad nisi mogo re?i: ◆To je njihov ili na◆ bend". Jednom sam u Novom Sadu, dok sam predstavljao bend, rekao onako kao tiho u mikrofona prema publici: ◆Mnogo Ma?ara, majku im...". Ali, to kad ja ka◆em, onda to ispadne normalno, kako i treba. Tako da je u Novom Sadu bilo nemogu?e biti ◆ovinista. Nisam mogao

Pjevam kad me zlo natjera

Autor

Srijeda, 05 Decembar 2012 22:23 - Ažurirano Srijeda, 05 Decembar 2012 22:42

---

biti ◆ovinista sve da sam hteo... Neki dan sam kupio slovena?ko-srpski re?nik, pa mi ka◆e gospo?a prodava?ica u Mariboru u jednoj knji◆ari: ◆Ho?ete li slovena?ko-srpski ili slovena?ko-hrvatski?". Rekoh joj: ◆Svedno mi je". Ja sam po tom pitanju univerzalan. Tako da sam sa te strane, ?ini mi se, ostao jugoslovenska zvezda. Bilo je malo komentara kad smo sad imali jedan veliki koncert u Podgorici, gde su me predstavili kao srpskog kantautora. Rekoh: ◆Nemojte! Nemojte! Ja sam jugoslovenski kantautor. Srpski kantautor vam je Bora ?or?evi?! Ja sam jugoslovenski!". Tako je i ostalo, na sre?u po mene, da sam u svim gradovima ostao "kod ku?e" i na to sam vrlo ponosan. Sad se to opet zove Jugoslavija, kao regija...</p><p>BUM: Rekli ste novinaru "Vremena" i da Vas je Sloba skinuo s programa, a ovi zaboravili da Vas vrata. ◆ta je sa ovim najnovijim? Bala◆evi?: Pa ne znam, ovo je ba◆ ona ekipa sa kojim sam ja bio konfrontiran sto posto. To je ono crno-belo. Ja nisam i ne?u nikog nazivati neprijateljima, nego protivnicima. Ali, tu je recimo ba◆ ono jedan broj ljudi koji su sa potpuno suprotne strane od moje. Mogu?e da sa njihove strane ?ak i stigne neka ponuda, ako su lukavi i pametni, da ka◆u ◆Evo da poka◆emo nekom!". Me?utim, tu ?u se ipak verovatno ne◆to i ja pitati, tako da mislim da je realno da i slede?ih deset godina ne?u biti na televiziji.</p><p>BUM: Koliko rezultat nedavnih izbora u Srbiji uti?e na Va◆ posao? Bala◆evi?: Mi vrlo malo radimo u Srbiji, vi◆e okolo nego u Srbiji. Imali smo svega nekoliko ovih ◆kalendara" ju◆nije od Beograda. U Beogradu nisam bio ne znam koliko godina... Mo◆da ?ak deset godina nisam imao koncert u Beogradu.</p><p>BUM: Neki razlog? Bala◆evi?: Pa ◆ta ja znam, ja sam rekao kad Beograd i ja to zaslu◆imo. Razvodnili su se ukusi na neki na?in, klinci sad slu◆aju razne stvari, dolaze i ka◆u ◆Ja najvi◆e volim tebe, Cecu i White Snake!". Rekoh "to ne mo◆e". Nema vi◆e one ?arolije koja je postojala u Sava Centru. Mi smo imali u Sava Centru 150 koncerata, to je bila neka vrsta hodo?a◆a, za nas jedan diplomski, maturalni rad da se i mi tamo poka◆emo u najboljem svetlu... A i publika je reagovala na mig, na asocijaciju, na svaki ◆tos... I onda je to razvo?eno. Kad sam po?eo ne◆to da pri?am na 150 i nekom koncertu, neko mi je doviknuo iz publike: ◆pevaj!". Rekoh: ◆De si ti brate zalut'o?". Zna◆, ja ovde pri?am 30 godina izme?u pesama i sad on tako. ◆Do?i ?e ti pravi peva?i!" rekoh, da ne pominjem ko, njemu sam ?ak rekao imenom koji narodnjak. Rekoh: ◆Oni ?e ti pevati, ne?e◆ ih skinut razre?iva?em sa mikrofona!".</p><p>Mi idemo tamo gde nam se raduju i razma◆eni smo u toj meri da su ti koncerti za nas uvek zadovoljstvo koliko i za publiku. I sad da idem negde da se dokazujem, da me neko proziva, da li je to u nekom fazonu ili politi?kom, auktualnom, ovom, onom... Dal' sam bio u Zagrebu, dal' sam rekao ◆tjedan" umesto ◆nedelja" i tako dalje. Nisam uop◆te raspolo◆en za tu vrstu cepidla?enja. Slovena?ki carinik me upitao:"Bala◆evi?? Bio je jedan peva? sa tim imenom". Rekoh:"Bio je". On gleda, a drugi ?e: "Pa to je on, jebote!" Na to ?e prvi: "Jeste to Vi?" Rekoh: ◆Bio sam! Kad je najte◆e bilo biti Bala◆evi?, ja sam bio. Niko drugi nije hteo da bude. Otkud ovi podo?njaci?" Ka◆e on: ◆ A jel' hodate jo◆ po koncertima?". Rekoh: ◆Samo po svojim". On nema taj ose?aj za humor pa ka◆e ◆Ne, mislim jel' pevate jo◆?". Rekoh: ◆Samo kad me zlo natera!", al nije se nasmejao. Taj tip se nasmejao zadnji put, kad su Rusi u◆li u ?e◆ku.</p><p>◆to se Srbije ti?e, tamo je situacija dosta te◆ka finansijski i mi ne mo◆emo sa Panonskom Mornaricom da napravimo nikakvo ra?unicu. Nema sumnje da bi u Ni◆u, gde smo uvek dobro prolazili, imali super koncert. Ali na pet hiljada ljudi uz neku ulaznicu koja ne bi uvredila publiku, tu smo uvek na nuli. Zato sad dolazimo u Evropsku uniju.</p><p>BUM: Primjetio sam, da na Facebook-u postoji ?or?e Bala◆evi? sa va◆om slikom, koji radi u Coca Coli i studira u Oxford-u. Ima njih pedesetak. Da li je me?u njima i original? Bala◆evi?: Da, ima njih. Ali onog pravog nema. Nikad nisam bio na Facebooku. Ima jedan dobar od tih ?or?e Bala◆evi?a, taj nam poma◆e. ◆alje puno informacija kad su i gde su koncerti. Ali ja

Pjevam kad me zlo natjera

Autor

Srijeda, 05 Decembar 2012 22:23 - Ažurirano Srijeda, 05 Decembar 2012 22:42

---

nikad nisam bio. Pokušao sam onaj Twitter da aktiviram ali sam video da je to nekih desetak rečenica, kao 450 znakova. Rekoh, pa gde je to za mene? Meni treba bar dve stranice najjednostavniju misao da napišem. Tako da ja te stvari ne koristim.

BUM: Koje CD-ove imate u autu? Balašević?: U zadnje vreme slušamo nove stvari, svoje rošene, zbog matrica... I onda pevušim, svi me gledaju na semaforu kao da mi nije dobro. Slušam svoje neke stare favorite, Dire Straits i Pink Floyd, Creedence-e npr. Ne mogu ove nove likove koji su u ovom novom fazonu, ono gde se stalno ponavlja neki loop, to sam odlupo i prolupo.

BUM: Da li Vam govore neka imena kao Edo Maajka ili Letuškutke? Za Edu Maajku govore da je "moderni Balašević?"... Balašević?: Da, ja ih slušam, slušam puno radio. Slušam Edu, neke njegove stvari sam slušao naročito kad putujem autoputom. Imam jedan dobar sistem: kad idem autoputom prema Zagrebu, Sloveniji, onda uvek slušam one zabavne stanice. A kad se vraćam, kad sam umoran i postoji mogućnost da ću zaspati, e onda slušam one ludake narodnjake, od njih se resetujem totalno. Od toga se razbudim da ne mogu tri dana spavati. Tako da sam se naslušao i Letuškutke i Ede. Dobro, ja pokušavam da to shvatim s pozicije moje generacije da ne bude - mi matori, mi smo kao bili bolji nego oni sad. Probam da ih ukapiram i imam razumevanje za taj sleng i to vreme. Sin Aleksa me vodio na "udne priredbe, kod njega sam bio na Iron Maidenu kad je bio u tom fazonu, pa smo posle toga bili na "Volim '90-te". Tu su bili svi oni likovi koje sam ja pljuvao... Al' sad zadnji put me vodio na Beogradski Sindikat. I to je bio za mene jedan veliki koncert, nekoliko desetaka hiljada ljudi, a bez instrumenata. To je za mene ono "jebem ti koncert bez bubnjara"! Međutim, oni su dobri, imaju tu neku svoju energiju, ja to pokušujem, ali priznajem da sam staromodan i da više slušam ove iz naših vremena. Pre ću slušati neki stari bend, poput Jure Stublića, bilo šta samo ne neka novo.

BUM: Ćuo sam kritiku da su vaša odlični tekstovi kompenzacija za uvijek slične akorde. Da uvijek ide ono A, D pa E... Balašević?: Nema tu mnogo matematike. Kad uhvatiš A, zna se kojih deset akorda iz toga može izaći, nema tu sad filozofije. Sad ću ja kao napraviti sledeću pesmu, da budem genijalan, pa ću pevati iz FIS-a, GIS-a, maj, mol, neki niz plus sedam. "Injenica je da su te pesme harmonski prilično jednostavne. I ja ih uvek u zadnje vreme i pravim namerno tako - i bez gitare. Probam melodiju odpevušiti, da me ne opterećuje. To je fama koja me prati, kao imam dve matrice, jednu brzu i jednu sporu. Međutim, kad probaju kolege otpevati neku od ovih pesmi, to je onda druga stvar... Nikad me još neko nije skinuo bolje od mene.

BUM: Muzičari koji koriste matrice kažu da je najteže pjevati Balaševića i "tulića. Balašević?: Evo vidiš komplimenta. Ja bi rekao da je tu stvar u interpretaciji, koja je muzički naalost limitirana. Ja nisam pravi pevač, pa otpevam toliko koliko već mogu da otpevam. Ja ni u jednom formularu nisam napisao da sam muzičar... Zna se, muzičar je Duja. Duja je u Beču završio Jazz konzervatorij, lepo otvori note, gleda sve one klikeršice - i odsvira. Ja "viđudukam ono nešto. Ja sam tekstopisac i tu i tamo nekim drugim stvarima se bavim, ali muzičar nikad nisam bio. Tako da je i ovo nešto sam postigao u muzici za mene super.

BUM: Koji su bitni datumi u kalendaru Vašeg djetinstva? Balašević?: Uvek su neki kad se nešto dobije. Klinci su takvi, oni ne vode računa da li je neki dan važan za državu, slavan... Važno je ono kad se nešto dobije, rošendan, Nova godina... Recimo, u februaru je dedina slava kao jedan od povoda, onda ide u martu sestrin rošendan, pa Prvi maj, odlazak na more... Uvek je nešto tako... Do sad sam našao uglavnom za svaki mesec neki "bandan". To su uglavnom uvek bili neki izgovori da se društvo skupi, da se familija okupi. Bilo je i ovakvih i onakvih. Ovi sa mamine strane su slavili uvek ranije od tatinih. Pa je onda bilo kao, ovi se smeju i kažu: "Ovi sede u crkvi", a drugi: "Ovi stoje u crkvi". Onda dolazi "ale i kaše: "Ovi idu u crkvu". Takva su vremena bila da je bilo samo bitno da se društvo skupi. Imendan,

Pjevam kad me zlo natjera

Autor

Srijeda, 05 Decembar 2012 22:23 - Ažurirano Srijeda, 05 Decembar 2012 22:42

---

bilo šta, bilo kakav praznik, na te stvari se uopšte nije gledalo. Tu je Vojvodina po tom pitanju uvek bila velika i veličanstvena, kao mi je čt se tu neke stvari sad nameću i čto se u prvi plan pojavljuju neke stvari koje su u kulturnom svetu davno zaboravljene.

BUM: Knjiga izlazi? Balačevi?: Prečao sam juni mesec, to je negde polovina kalendara. Polako pičem, nadam se da će se tako i čitati. Viče od pola je uračeno, sad sam bač u fazonu, bač sam koncentrisam na to i ne verujem da bi bilo realno da obečavam pre proleča, pošto nismo u predizbornoj kampanji. Mislim da je proleče pravi rok za to. Načli smo i nekog klinca koji će to ilustrovati knjigu, da izgleda kao neka slikovnica... Jedva čekam da se pojavi! Kad dočem sledeči put u Beč, pa donesem i knjigu, to će onda biti kompletna činstalacija", čto bi rekli umetnici...

Razgovarao: Dino čočče